

CUVÂNTUL AUTORULUI

Nu credeam că voi reuși vreodată să am osârdia a pune într-o carte o importantă parte a bagajului meu de existență umană și de trăire spirituală. Dumnezeu a vrut așa, m-a inspirat și m-a îndemnat să fac și această lucrare pe placul Lui, și eu am încercat să-i răspund: „Facă-se voia Ta, Doamne!” Simt în sufletul meu un impuls de a conversa, pe această cale, cu părinții mei, cu mine însumi, cu toți cunoscuții mei de-a lungul vieții, cu bunii mei creștini, cărora le-am fost duhovnic,

cu noile generații de slujitori întru Domnul, cu mai marii mei Ierarhi și nu în ultimul rând, ca o rugăciune lui Dumnezeu

Izvorul nesecat de dragoste al părinților mei, m-a îmbogățit spiritual și mă simt plin de recunoștință. Amintirea lor mi-a creat o doză imensă de melancolie și trepidez la amintirea versurilor lui Grigore Vieru:

Măicuțo, tu, vecie,
Nemuritoare carte,
De dor și omenie
Și cântec fără moarte!

O stea mi-atinge fața,
Ori poate-a ta năframă,
Sunt alb, bătrân aproape,
Mi-e dor de tine mamă!

Edificatoare sunt și cele cuprinse într-o dedicație,
„Ziua Tatălui”, de Mircea Iordache:

Pe roibul nostru nărăvaș
Și azi mă văd încălecat
Și, ce frumos era la gărlă
Când duceam caii la scăldat,

Și nechezau, se scuturau
Și-mi simțeam viața-naripată,
Dar cel mai fericit eram
Că tu... erai cu mine, tată!

Multe vorbe de recunoștință am și pentru bunicii mei, pentru familia mea, pentru biserica satului meu, pentru școala copilăriei mele și cea a devenirii mele ca slujitor al lui Dumnezeu, pentru bunii mei profesori și mai marii mei ierarhi, pentru credincioșii care mi-au ascultat predicile, pentru, și pentru....

Am gândit că nu puteam lăsa neîmbrăcate, în cuvinte și imagini, gândurile și experiențele mele de viață, care pot ajuta cu ceva la păstrarea valurilor vieții în albia înțelepciunii, iubirii de oameni și a credinței creștin-ortodoxe.

Sunt un biet pelerin, trecător pe acest pământ și de altfel, primul titlu ales pentru carte a fost: „Un prelat român, pelerin prin America”, dar nu mă identifica întru totul, având în vedere că am făcut „rădăcini” în America, am rodit cel mai mult, atât în plan familial, cât și spiritual.

Am intitulat această carte „Pruterea credinței”, pentru a motiva devenirea mea, pornid de la „puiul de țăran” urgisit, până la preotul imigrant pe țărâm american și drept recunoștință că în America mi-am putut împlini visul de a sluji, peste 40 de ani, lui Dumnezeu și, unde am cele mai mari împliniri ale vieții mele.

Cele trei volume ale cărții, dau trei fețe ale trăirilor mele, din ele desprizându-se trei concluzii:

Volumul I – PRINTRE ÎNGERI ȘI DEMONI, cuprinde etapa de formare mea pentru misiunea de slujitor al Domnului, presărată cu multiple canoane, create de sistemul comunisto – ateist , dar și multe succese, cu împliniri mărețe;

Volumul II – MISIONARUL, cuprinde etapa de slujire sacerdotală pe țărâm American. Aici mi-am dăruit toată dragostea pentru semenii, prin slujire întru Dumnezeu, prin atragerea tot mai mare a credincioșilor în Casa Domnului, prin îmbogățirea, împreună cu aceștia, a patrimoniului bisericesc, prin aplecarea asupra suferințelor credincioșilor și sprijinirea lor pentru ieșirea din necazuri. De aceea, astăzi, pot spune lui Dumnezeu, cu multă satisfacție sufletească: „Binecuvântează Doamne, Biserica «Sfânta Treime», căci ea reprezintă și «Templul meu de rugăciune»!”

Volumul III – CULISELE VIEȚII PASTORALE, se referă la relațiile cu multe personalități religioase și laice, cât și la întâmplări cu tâlc.

Când scriu această carte, mă aflu în prag de pensionare, dar voi continua să slujesc la Biserica Sfânta Treime și să-mi dau toată străduința a transmite generațiilor următoare adevăratul, curatul sens al vieții, pentru a se putea face față valului poluant al satanismului.

„Dacă nu poți vorbi cu copiii despre Dumnezeu, vorbește cu Dumnezeu despre ei!”. (Pr. Arsenie Boca).

Cartea cuprinde aspecte sociale, politice, educative, pilde nemuritoare, cărora mie îmi place să le numesc „Sarea și piperul”, dar poate fi considerată și ca o catedră de la care se predică credința.

Iubiții mei cititori, numai Dumnezeu este „Alfa și Omega”, iar eu sunt un „biet pământean”. Nu pot spune că această carte este atotcuprinzătoare, căci conține trăiri simple, omenești, dar dacă veți pătrunde în conținutul ei, veți avea stări sufletești complexe, veți lăcrima, veți zâmbi, vă veți minuna, veți învăța din experiențele mele și, cred că veți reflecta mai temeinic la Lacrimile lui Iisus.

„Dumnezeu ne-a dat două mâini, două picioare, doi ochi, două urechi, astfel încât dacă una pățește ceva, să ne slujim de cealaltă. Dar dacă pierdem sufletul, de unde mai găsim altul?” (citat din Sfântul Ioan Gură de Aur)

Preot Protopop Constantin Alecse

